

РЕШЕНИЕ

№ 3965

гр. София, 05.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 66 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и първи февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: Г.А

при участието на секретаря Г.Х
като разгледа докладваното от Г.А Гражданско дело № 20231110138238 по описа за 2023 година

Производството е образувано по подадена искова молба от „*****“ против И. М. ***** за заплащане на сумата в размер на 360 лв. с ДДС, дължима по поето от ответника договорно задължение, по силата на сключен договор за посредничество.

Ищецът твърди, че между страните бил сключен договор за посредничество по силата, на които ищцовото дружество в качеството му на посредник се задължило да съдейства на ответника с намирането на адвокат, който да окаже правна защита и съдействие, изразяващи се в изготвяне и депозиране на искова молба, във връзка със сключени договори за кредит от ответника и връщане на изначално платено при липса на правно основание.

Твърди, че е изпълнил задълженията си по договора, като ответникът сключил договор за правна защита и съдействие с намереното от ищеца „*****“. Твърди, че адвокатското дружество е изготвило и внесло *****ик искова молба с вх.№ ***** от 04.05.2022г. срещу „*****“ АД с ЕИК ***** и въз основа на нея е образувано гр.д.№ ***** по описа за 2022г. на Районен съд Перник, V граждански състав. С молба с вх.№ ***** от 05.07.2022г. ответникът направил отказ от иска и оттегил пълномощното на адвокат ***** като делото било прекратено на Определение 2330 от 06.07.2022г. Твърди, че е платил дължимото на адвокат ***** адвокатско възнаграждение в размер на 360 лв. Сочи, че в чл. III от процесния договор за посредничество било уговорено, че ответникът дължи на посредника възстановяване на заплатения адвокатски

хонорар, в случаи че след депозиране на исковата молба в съда, се откаже от иска. Ето защо предявява настоящия иск за признаване за установено в отношенията между страните, че ответникът дължи на ищеца сумата в размер на 360 лв. по сключен договор за посредничество, за която сума е издадена заповед за изпълнение на парично задължение от 06.10.2022 г. по ч.гр.д. № 46070/2022 г. на СРС, 66 с-в. Претендира и разноски по производството.

Ответникът - И. М. Г., в срока по чл. 131 ГПК оспорва предявения иск, като счита същия за недопустим, а по същество - за неоснователен. Оспорва да е уговорено задължение за възстановяване на адвокатския хонорар от страна на ответника, като твърди, че по силата на процесния договор ищецът е поел финансирането на водените от името на ответника дела. Релевира възражение за нищожност на договора, поради следното: договорът противоречал на закона, а именно на чл. 41 от ЗА и чл. 8, ал. 4, изр. 2-ро от Етичния кодекс на адвоката; договорът бил с невъзможен предмет, доколкото ЗА забранявал на адвокатите използването на посредник за привличане на клиенти; липсвало съгласие, както и основание на договора, последният бил нищожен и поради противоречие с добрите нрави, доколкото липсвала еквивалентност на насрещните престации. Доколкото клаузата, уговаряща, че при успешно проведено съдебно производство, всички присъдени суми, в т. ч. освен държавната такса и адвокатския хонорар, но и суми, присъдени в полза на ответника, оставали в полза на посредника, била нищожна, поради противоречие с добрите нрави, то нищожен се явявал и целият договор. Твърди, че договорът нарушавал и изискванията на ЗЗП, а именно чл. 143, ал. 1, т. 2, т. 5, чл. 3, ал. 1 ЗЗП. Сочи, че е налице заблуждаваща търговска практика по смисъла на ЗЗП от страна на ищеца. Оспорва да е обвързан от договора за правна защита и съдействие, доколкото ищецът нямал право да сключи същия от името на ответника. Ето защо моли за отхвърляне на предявения иск, като претендира и разноски по производството.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и доводите на страните съобразно изискванията на чл. 235 от ГПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Не се спори между страните по делото, а и от представения по делото препис от договор за посредничество се установява, че между страните е бил сключен договор, по силата на който ищецът се задължил да съдейства на ответника при намирането на адвокат, който да окаже правна защита и съдействие, изразяваща се в изготвяне и депозиране на искова молба, във връзка със сключени договори за кредит. В т.ІІІ от сключения договор за посредничество е предвидено, че ищецът със собствени средства ще заплати на упълномощения адвокат дължимото възнаграждение, съгласно Наредба № 1. В договора е предвидено също, че при успешно проведено съдебно производство, сумата присъдена от съда, както и сумата за заплатеното от ищеца адвокатско възнаграждение остават в полза на „*****“ ЕООД.

По делото е представено пълномощно, с което се установява, че ответникът упълномощава ищцовото дружество и адв.

***** да го представляват пред всички кредитни и държавни институции, както и съдилища на територията на Р. България, като образуват и водят дела във връзка със сключени договори за кредит.

От приложения поделото договор за правна защита и съдействие от 30.03.2022г. се установява, че ищецът от името на ответника е сключил договор за правна защита и съдействие с адвокатско дружество „*****“, което то своя страна се е задължило да осъществи в полза на ответника правна защита и съдействие във връзка с обявяване на нищожност на сключени договори за кредит. С договора за правна защита и съдействие е уговорено възнаграждение в полза на адвокатското дружество в размер на 360 с ДДС, като било уговорено, че ще бъде платено по банков път до приключване на устните състезания по делото пред първа инстанция.

От приложеното по делото Определение 2330 от 06.07.2022г. по гр.д. № ***** от 2022г., по описа на РС Перник се установява, че ответникът депозирал молба с вх.№ *****/05/07/2022г., с която направил отказ от предявените искове, вследствие на което образуваното производство били прекратено.-не е дали по този иск е налице изготвена искова молба от адв. ,посочен от ищеца и дали е провел същият процесуалното представителство.

*Така установеното от фактическа страна, сочи на следните **правни изводи**:*

За установяване на фактическия състав на иска по чл. 286 ЗЗД: подлежи на пълно и главно доказване от страна на ищцовото дружество: валидно възникнало облигационно отношение, по силата на което същото се е задължило да извърши за сметка на ответника възложените му от последните действия; извършване на фактическите и правни действия, свързани с изпълнение на поръчката; че е уговорено възнаграждение; размерът на дължимото възнаграждение; ответника следва да докаже, че е заплатил уговореното възнаграждение, респективно възраженията си против действителността на облигационното отношение.

От препис от представения между страните договор за посредничество, представен като писмено доказателство се установява, че страните по делото са желали възникването на валидно облигационна връзка. Сключеният договор е двустранен, консенсуален, възмезден и има смесен характер- на договор за посредничество по см. на чл. 49 ТЗ, съчетан с договор за поръчка по см. на чл. 280 ЗЗД. Подобни отношения се възприемат в съдебната практика като договор за наем на поведение - услуга (locatio conductio operarii), отношение което не е уредено изрично от закона. Такива действия се приемат като съответни именно на поръчка в смесени и ненаименовани договори (Решение № 212 от 3.11.2017 г. на ВКС по гр. д. № 358/2017 г., IV г. о., ГК).

Налице е липса на ограничение по отношение на формата на договора за поръчка, която има значение за доказване, но не и за сключване. Сделката е търговска по смисъла на чл. 286, ал.2 от ТЗ, с оглед качеството на ответника-контрагент по договора, презумпцията на чл. 286, ал.3 от ТЗ не е оборена по

това дело. За действителността на търговската сделка е необходима писмена или друга форма само в случаите, предвидени в закон- чл. 293, ал.1 от ТЗ. Липсва и ограничение в ЗЗД в посока на необходима писмена форма, за да има сключен договор за поръчка. Договорът за поръчка по правило е неформален. Тежестта да докаже мандатното правоотношение е за страната, която го твърди. Допустими са всички доказателствени средства. В този смисъл няма никаква формална пречка съдът да изведе валидност на договорно правоотношение от анализа на преките и косвени доказателства, събрани по делото.

В тази насока съдът отчита налице ли е валидно учредена представителна власт за сключване на процесния договор за правна защита и съдействие в полза на довереника „*****“ ЕООД, по смисъла на чл. 36, ал. 2 - чл.38 от ЗЗД. Представителната власт определя правомощието на упълномощения да извършва правни действия от името на представлявания, като въздейства пряко в правната сфера на последния. Същевременно упълномощителят трябва да понася възникналите правни последици от извършените действия от представлявания в своя патримониум. По делото не са представени доказателства в такава насока относно наличие на надлежно учредена представителна власт на „*****“ ЕООД за сключване на процесния договор за правна защита и съдействие /л.9/. В случая процесния договор не би могло да се счита потвърден от дружеството на основание чл. 301 ТЗ, поради липса на възражения срещу този договор, тъй като цитираната норма засяга отношения между търговеца и трети лица при сключване на търговски сделки. Предвид недействителността на договорите, на които ищецът основава вземането си, съдът приема, че въз основа на същия за страните не могат да възникнат твърдените права и задължения, включително и задължението за ответника да заплати соченото възнаграждение.

На следващо място съдът намира, че нищожната на основание чл. 26, ал. 1, пр. 1, ЗЗД сделка не произвежда правно действие, когато е сключена в нарушение на императивна правна норма. Поставеният въпрос, основан на тълкуване на нормите на Закона за адвокатурата, изисква отговор доколко специалните разпоредби относно упражняването на адвокатската професия въвеждат законова забрана действията, изброени в чл. 24 ЗА, да бъдат извършвани от лица, които не са адвокати или не представляват сдружение на адвокати.

По силата на чл.3 ал. 1 ЗА адвокатската професия може да се упражнява само от адвокат, практикуващ самостоятелно или в сдружение по закона. Отделни дейности - правна работа или съвместна работа по дела, могат да се възлагат по договор за сътрудничество с друг адвокат - чл. 76 ЗА или да се сключи договор за постоянна работа с друг адвокат или адвокатско дружество - чл.77 ЗА. **Законът въвежда забрана адвокатът да привлича клиенти чрез посредници** - чл. 41 ЗА. Следователно адвокатската професия, независимо от установения принцип на самоиздръжка, по който същата се доближава до стопанската дейност в най-общ смисъл, има специфична регламентация от гледна точка на управление и на предметен обхват. Законът

въвежда изрични правила за конфиденциалност - чл. 45 ЗА и за отговорност на адвоката - чл. 51 ЗА, както и включва широк кръг от дейности, осъществяването на които представлява упражняване на адвокатска професия по смисъла на чл. 24 ЗА

Съпоставката на очертания от законодателя предметен обхват на адвокатската дейност с други професии, при упражняването на които се изискват правни познания, както и с регламентацията на договора за поръчка в ЗЗД, разкрива спецификата, т. е. изключителността по чл. 2 ЗА на адвокатурата.

С оглед изложеното и като взе предвид задължителните постановки, развити в ТР 1 от 2020г. на ОСГТК, съдът намира, че сключеният между страните договор за посредничество е нищожен, като нищожността произтича пряко от съдържанието сделката.

На следващо място твърденията на ищеца за заплатени разходи от ищцовото търговско дружество на адвокат Милев останаха недоказани, доколкото в приложения по делото договор за правна защита и съдействие е предвидено, че сумата от 360 лв. с ДДС е платима по банков път, до приключване на устните състезания, но доказателства в този смисъл не са ангажирани от ищеца.

Предвид изложеното и без да е необходимо подробното обсъждане на останалите възражения от ответника по делото, съдът намира, че предявеният иск като неоснователен следва да се отхвърли, ведно с произтичащите от това последици.

По разноските.

На основание чл. 78, ал. 3 ГПК ответникът има право на разноски, съобразно отхвърлената част от исковете. Последният е защитаван от адв. Ивелина Златева, на която по силата на сключен договор за правна защита и съдействие е заплатил адвокатски хонорар в размер на 400 лв., която сума следва да се възложи в тежест на ответната страна.

Водим от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявения по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „*****“ с ЕИК 205999272, против И. М. ***** ЕГН ***** , установителен иск с правно основание чл.79, ал.1 ЗЗД, вр. с чл.285, предл.2 от ЗЗД, за признаване за установено, че ответникът дължи на ищеца сумата от 360 лв. с ДДС, представляваща, дължима сума по поето от ответника договорно задължение, по силата на сключен договор за посредничество, за която сума е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 46070/2022г. по описа на СРС, 66-ти състав.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 3 ГПК „***** с ЕИК 205999272 да заплати на И. М. ***** ЕГН *****, сумата в р-р на 400 лева, полагащо се адвокатско възнаграждение за защита по исковото производство пред СРС.

Решението може да се обжалва пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____